

До

Техни Високопреосвещения

Български Митрополити

ОТВОРЕНО ПИСМО

от архимандрит Евгений

бивш игумен на Църногорски манастир "Св.Св.Безсребреници Козма и Дамян"

Ваши Високи Преосвещения,

Повод за написването на тия редове е дълбокото ми разочарование и безпокойство от поведението и действията на йеромонах Никанор – и.д. игумен на Църногорския манастир „Св. Св. Безсребърници Козма и Дамян“ към мен, постоянния тормоз и заплахата за спокойното ми и нормално съществуване.

Същия съм го въвел във вярата и кръстил преди 23 години в Германския манастир по молба на неговия баща, добър християнин и мой познат, защото синът му Христо Мишков (отец Никанор) имал сериозни проблеми с чести прояви на хиперактивно поведение към околните му състоящо се от прекалена чувствителност и нервност, сприхавост и крайности. Още когато бях игумен в Кладнишкия манастир се случваше Христо да идва със засегнато високо сомомнене и честолюбие, негативно настроен към хората и света и изключително демонизиран. Казвах му да се смирява, по-усилено да се моли, да пости, да си прави чиста изповед и по-често да се причестява. Правейки всичко това, бесовете се дръпнаха, но за съжаление не излязоха от него. Той си остана хиперактивен, агресивен, с желание непрекъснато с някого да враждува.

През 2004 г. прибрах Христо като послушник в Църногорския манастир, където бях игумен от 1998 г. Съжалих го и му дадох подслон, защото дойде бит и с посинено око. Винаги съм го съветвал да е ревностен в смирението, да има послушание, да се бори постоянно с голямото си его. Първоначално се стараеше, но след като го запознах с високопоставени господа и имаше досег до пари, това взе да му убягва. Започна много да лъже и да вкарва хората в заблуждение. Първата лъжа и заблуда е, че е бил в Америка като брокер, а той никога не е ходил там. Такова впечатление създаде, тази лъжа тръгна, в едно предаване на Шоуто на Слави по БТВ в което той бе гост. Истината е, че след образоването си и казармата, от месец октомври 2000 г. до месец октомври 2002 г. е работил във Финансова къща „Карол“, където затова време са му внасяли

осигуровки в Националния осигурителен институт. От 2002 до 2004 г. е бил при отец Станой от кв. Орландовци, София и е помагал в стопанството му, а от 2004 г. е послушник в Църногорския манастир. Много пъти му повтарях да казва истината и да не заблуждава хората, но той само ме поглеждале и нищо не отговаряше или казваше, че това е реклама за манастира. Повтарях му, че такава реклама за манастира не ни трябва. Понякога с дни отсъстваше от манастира и не винаги ми отговаряше къде е бил и какво е правил. Говорих му, че трябва да запише богословския факултет, да се научи да служи на Бога, а не да се изявява по медиите и да говори по всякакви въпроси, дори по финансови и политически. Отново вкарваше хората в заблуждение, дори и че БПЦ е имала едно или друго мнение по разни въпроси, а това не е било така. Мои познати ми казаха, че е достатъчно човек да напише отец Никанор в интернет и да се запознае с постоянните му медийни изяви.

Изключително много се промени поведението му и започна да расте егото му сред като се създаде гражданско сдружение „Св. Св. Козма и Дамян“, чиито председател беше тогавашния министър на земеделието господин Нихат Кабил. Това сдружение се създаде с Божията благословия от някои мои духовни чеда, от добри християни, поклонници и от родолюбиви българи обединени около идеята и с желанието да се възстанови Църногорския манастир. Игумен на Църногорския манастир бях от 1998 г. до пролетта на тази година. В манастира отидохме трима монаси, събратя и един послушник. Заварихме манастира разрушен и изоставен, превърнат в овчарник. Всичко бе разграбено и унищожено. Нямаше никаква църковна утвар, богослужебни книги и икони, нямаше нищо. Започнахме да служим с донесените от нас църковни книги, църковна утвар и икони. Докарахме и 4 камиона багаж и помощи и започнахме със собствени сили постепенното възстановяване на манастира. Още с отиването поставихме началото и на манастирско стопанство с 13 биволици, 1 крава с теле, 2 прасета и 7 кошера.

В последствие, когато се създаде гражданското сдружение „Св. Св. Козма и Дамян“ бях подстригал като монах отец Никанор. Той с голям ентузиазъм се включи в това сдружение. Тъй като познаваше повече от мен съвременния светски живот и като по-млад и енергичен, решихме той заедно с пиарката на сдружението да тичат по институциите и финансовите средства, за да търсят средства и проекти за възстановяването на Божията обител. Пиарката на сдружението привлече най-големите телевизии и вестници за партньори, за да се даде гласност и де се привлекат повече хора в това Богоугодното дело. Така отец Никанор започна да се появява в медиите. В Църногорския манастир (Гигенския манастир) започнаха да идват много хора с желание да помогнат за възстановяването и изграждането на ново на Обителта. Всички хора, които бяха

в гражданското сдружение бяха приели делото присърце и с голямо желание помагаша. Привличаха към сдружението министри, политици, бизнесмени, журналисти, общественици и много други добри хора. Постепенно о. Никанор вземаше към себеси все повече и повече организационна и техническа работа. По това време министър на финансите беше господин Пламен Орешарски. С негова помощ се отпусна на сдружението мерцедес бус, компютри и други неща за манастира. Благодарение на този бус носехме храна за работниците и разнасяхме направеното в манастира биволско кисело мляко, кашкавал и сирене. Същият този бус сега го използва близък на о. Никанор като частен автомобил.

Пак по това време направихме проект по европейските програми за биволиите и увеличихме манастирското стопанството създадено в началото с 13-те биволици. Премиер тогава беше господин Сергей Станишев и по молба на хора от Сдружението, Министерски съвет с Решение отпусна 500 000 лв. за възстановяването на манастира и подари камбана с надпис „Дарение на Църногорския манастир“, която сложихме при параклиса в манастира и до ден днешен е там, а Никанор, т.г. преди около два месеца, показва нейна снимка в сутрешния блок на Нова телевизия, като излъга, че е била открадната и сложена на друго място в Смиров дол. Той не престана да лъже и да вкарва хората в заблуждение. Крие се зад гърба на известни хора, като заблуждава, че е много близък с тях, а като вече не са удобни разнася клюки и интриги по техен адрес.

По това време кмет на София беше господин Бойко Борисов. Пиарката на Сдружението работеше много добре с него и го помоли да дарят павета за направата на площадка пред манастира. Тя запозна о.Никанор с господин Бойко Борисов и когато той стана премиер го помоли да се направи работна група с представители на БПЦ към Министерски съвет. Благодарение на господин Борисов се създаде тази работна група, за да се промени наредба по Европейската програма за селските райони, да се даде възможност и да може БПЦ да участва със свои проекти в програмата. Светия Синод също създаде работна група по тези въпроси с председател Ловчанския митрополит, дядо Гавриил. Заповедта за тази работна група на БПЦ може да се види в архива на Светия Синод и в архива на Министерския съвет. Отец Никанор използваше това, че е включен в състава на работната група на БПЦ и започна да отсъства все по-често от служения в манастира, да не дава обяснения къде ходи, с кого се среща и какво прави. Егото му много нарасна и започна да се отнася с пренебрежение, обиди и дори да гони хора от манастира, които в най-трудните моменти са помагали. За него те вече бяха „дребни риби“, а той се стремеше да е близък единствено и само с хора на властта. Най-трудно беше в началото, когато от нищото трябваше да изградим манастира, а когато той стана известен, започнаха да се появяват все по-известни хора, за да ги покажат по медиите, а

не за да участват в службите. Така покрай ежедневната заплата и работа по програмите и набирането на средства, въпреки опитите да се сложи необходимия ред, постепенно започна все по-силно да се отграничава духовния от светския живот в Манастира. Отец Никанор започна да разделя „бивши“ от „настоящи“ величия. Обяснявах му, че всички сме чеда божии и всеки е помагал с чисто сърце и според възможностите си, че трябва да сме благодарни на всеки помогнал за възстановяването на манастира. За съжаление думите ми не достигаха до него. Егото му стана толкова голямо, заслепи го, демонизира се. Моля се Бог да го вразуми, защото много силно се разграничи духовния от светския живот в манастира. С голяма болка чувам как за вярващите, напоследък, манастира вече не е духовно средище, а е наричан манастира на властта. На Никанор викат „Мистър 30%“, защото го интересували само парите, обграждането със силоващи и хора, които да са му верни и да му носят пари. За пари е в състояние да заблуди нуждаещи се, болни и нещастни хора, спекулирайки дори с лика на Божията майка. Дано Бог го вразуми и изгони бесовете от него.

Преди 2 години господин Кабил и членовете на гражданското сдружение разбраха, че Никанор ги е заблудил и излъгал, че е регистрирал Сдружението, а в същото време това не е било така и дори е спекулирал с имената им. Тъй като не желаеха да бъдат въвличани в неговите игри, те постепенно се отдръпнаха и не посещават Манастира. Казвали са ми, че с голяма любов са искали да възстановят и изградят Дом на Бога, но за съжаление Никанор е вкарал търговците в храма. Никанор направи всичко възможно да не се събира Сдружението „Св. Св. Козма и Дамян“, защото му се искаше отчет, понеже той се занимаваше с финансовите въпроси на манастира като икономист.

Никанор изгони доста от монасите на Братството и в момента на тяхно място в манастира постоянно пребивавал отец Константин, жена му Малта с детето им, братът на Малта – Милен, сестрата и племенниците на отец Никанор, както и съмнителни момчета от гр. Перник с тартор Папата. Множество камери наблюдават Манастира, за да се знае и неудобните да бъдат изхвърлени дори с бой. Отец Никанор стана много агресивен. От действията му и от натиска, които ми оказваше, аз се дръпнах на страна, като се надявах, че той все пак ще има някакво чувство на благоразумие и така да се каже „култура на хранене“, но уви! Все пак продължих да настоявам в опитите си да го вразумявам и да му помогна да се поправи.

След като се сподоби случай, закупих имот в с. Смиров дол. Споделих с мои духовни чеда и те ме посъветваха да построим малко манастирче, където, до завършване възстановяването на Църногорския манастир, а и след това, далеч от светския живот, да се водят богослуженията по строг монашески

установ. Разговарях по този въпрос с отец Никанор. Никанор много се ентусиазира. Създаде сдружение „Св. Панталеймон“, чийто съпредседател е и членове: отец Константин, жена му Малта и аз, тъй като аз съм купил имота и докато се построи са необходими да се издават разрешителни от съответните администрации, до окончателното му завършване.

Голяма беше болката и разочарованието ми от отец Никанор, когато разбрах, че той се е заиграл още повече с европейските средства. Отново започна да не се прибира с дни, без да ми дава обяснение къде е ходил и какво прави. Научавах от тук от там, че се е хванал с недобри компании и вършат неща непристойни, които не ми подобава да описвам. Забрави какво се бяхме разбрали, а именно да предприемем действия за поставянето на основите за изграждане на молитвено място, обител за прослава на Бога и за възпитание на богомолци, послушници, монаси (исихастирио). За да е всичко под контрол настоявах сдружението „Св. Панталеймон“, което се направи да се регистрира. Никанор имаше задачата да го регистрира и представи пред всички власти, но той забрави какво искахме да изградим в Смиров дол. Отец Никанор много пъти ме е карал да дам всичко от Смиров дол на Фотий въпреки, че знаеше че моето желание е да оставя всичко на Светия Синод, както и направих. Той и отец Константин си купиха дворове с къщи и хора ми казват, че от парите на сдружението „Св. Панталеймон“ си строят техните къщи. Отец Никанор и Отец Константин ползват европейски средства (дори го писаха в медии). Вместо да работят с ум и разум, да обърнат внимание на правилните възможности, които предоставят европейските средства, те избраха порочните практики на уволнени за корупция чиновници от Фонд Земеделие (приятеля на отец Никанор – Янаки Червеняков). Отец Никанор успях да въведе в скандал и Софийска митрополия, давайки съвети как да искат документи за дарения от европейски пари. Във Фонд Земеделие с подигравка го наричат „Мистър 30%“ от този случай. След като ги забърка в скандали, служителите от Фонда се крият като го видят.

Деянията на Никанор започнаха едно по едно да излизат. Той канеше и викаше в манастира монаси, с уговорката временно да помагат в стопанството. Оказа се, че е извършвал пострижение на монаси без благословение. Преди да стане отец Никанор игумен на Манастира започна да събира да зачислява в манастира различни монаси, за да ги накара да се подпишат да ме махнат от Манастира. Така направи монах един Кирил, които с прекъсвания стои в манастира около 15 години, но не съм го подстригал защото е има ментални проблеми. В Зографския манастир се е обличал да служи като свещеник. Подпалил е контейнера на кораб в Св. Гора. Него отец Никанор подстригал за монах, както и отец Йоан от Босилеград го води под мантия, макар че той е расофор и няма право да го води под мантия и това е казал на отец Никанор, но

той му отговорил няма значение давай. Всичкото това го направил през време на моето игуменство, без мое благословение и знание. Тогава като ги събра такива и темподобни ги накара да се подпишат без да им дава да прочетат текста, а той им го е чел, а текста бил да бъде освободен от игумен. Това го написал отец Йоан от Босилеград, така също той е написал как отец Никанор е разбил вратата на игуменарната и там се настанил много преди да ме махнат от игумен, като си сложил табелка, че е игумен. Навсякъде говореше, че съм стар, болен и склерозирал и че не ставам за нищо и затова той трябвало да бъде игумен. На неделя сиропусна отидох да се простим в манастира с надежда някак си да се оправят взаимоотношенията ни. Отец Йоан от Босилеград падна на колене пред мен и гласно поиска прошка, за това че е бил плиткоумен и се е подписал да ме махнат от манастира. След като си заминах отец Никанор отишъл при него и му казал: отец Йоане, аз те разбрах какво ми каза, давам ти два часа да си събереш багажа и да напуснеш. Отец Йоан му казва ама аз съм назначен от Патриарха, а той му отговаря тук аз съм Патриарх. При което действително извикал неговите хора бячи, които му дишали във врата до Българо-Сръбската граница. Всичкото това отец Йоан е описал в отвореното си писмо. След като постигна намерението си да стане игумен и.д., тогава дойде при мен и ми каза сега ми прехвърли исихастириото на мен аз ще се занимавам с монасите, аз ще обгрижвам духовно твоите чеда. Ти си стой горе (аз живеях в негова къщичка) ти си болен, ти си стар, изгубил си си ума и имаш нужда някой да се грижи за теб. Ние ще се грижим за теб, монасите и близките приемаха отец Никанор като всичко друго, но не и като монах, а камо ли като духовен stareц. Казах му ще си помисля като му отговорих отрицателно, каза ми до тук ти беше всичко ще те унищожа. Непрекъснато му заплашва, започна заплахи и срещу послушниците и монасите и да разпространява най-различни гадости. Пред монасите, послушниците и духовните ми чеда дори пред родителите на някои от монасите и послушниците. Заслепен от злоба не си дава сметка какво прави. Не свършиха до тук неговите деяния. Като насъбра някъде около 30 човека предимно агресивни бабаити от Пернишко, дървосекачи от горското стопанство, безделници, пияници от Гигинското корито и цигани от Брезник ги завежда в исихастириото и те нахълтват и започват да викат и крещат крадци, разбойници и различни други неща, които не желая да описвам. Една част от тях си тръгват, а около 20 остават. Отец Калиник, който е бил в този момент се е стреснал и не е могъл никак да отреагира. Те влизали навсякъде и взимали буквално каквото им е изгодно и разбира се каквото Никанор им нареждал. Отец Никанор назначил ревизора на Митрополията Даниил в комисията и един монах от с. Пенкьовци, който по мое мнение е много неадекватен, дори малко невменяем, които също се води в Гигински манастир, но не живее там.

Така натоварват 4 камиона багаж, като си тръгваха ние ги срещнахме, аз шофьора на автомобила и бившата пиарка на Гигинския манастир. Ние спряхме колоната и тя най-учтиво помоли да се опишат нещата, които се извозват от исихастириото, при което мутрите веднага наскачаха, мен насилствено ме изблъскаха, а също и шофьора като му изкълчиха ръката и бяха готови да ни пребият, а жената я удариха счупиха и един зъб, вдигнаха я във въздуха и захвърлиха в една канавка. Но злобата на отец Никанор не свърши до тук. Имайки контакт с пернишките бандити и разполагайки с много пари. Да не забравяме, че във Фонд Земеделие го наричат „Мистър 30 %“ Подаде искане до прокуратурата да се занесе и останалото, което не е успял да изнесе като заплахите от негова страна, че ще ме унищожи не спират.

Ние с отец Калиник решихме да излезем дано той да се успокои, но още на втория или третия ден той урежда полицаи да дойдат и запечатат исихастириото и така аз и Калиник се озовахме на улицата. Другото съм написал в съпровождащото писмо до Св. Синод.

Изложеното от мен мога да подкрепя с документи от институции и служби, както и от справки по негови изявления в медии.

Моля да ме защитите! Животът ми е заплашен! Моля, да разпоредите да се вземат мерки, да не се изкривяват църковните практики и ред. Да не се извършва пострижение на нови монаси, както го прави отец Никанор. Постриганите от отец Никанор монаси, без благословение, служат само за негово подкрепление. Това е сигурна предпоставка за нов разкол.

Целувам Архипастирските Ви Десници и оставам ваше в Христа покорно чадо

Подпис: *Архим. Евгений*
/архимандрит Евгении/

15.09.2016 година